

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11C/191/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816202332
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Vrbjar
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7816202332.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Peter Vrbjar, v právnej veci žalobkyne: P. P., narodenej XX. U. XXXX, bytom O. XXXX/XX, H. právne zastúpenej JUDr. Monika Marjanovič, advokátska kancelária so sídlom v Košiciach, Urbánkova 1562/6, IČO: 35561734 proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598, o vydanie bezdôvodného obohatenia takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 486,61- Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd určuje, že zmluvná podmienka vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 19. apríla 2010 medzi žalobkyňou a žalovaným pod bodom 12 "Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou" je ako neprijateľná neplatná.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyňi na účet jej právnej zástupkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 299,38 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok z návrhu vo výške 29,00 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 30. marca 2016 domáha od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1 502,- Eur a náhrady trov konania. Zároveň sa domáha určenia, že zmluvná podmienka vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere Č.. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 19. apríla 2010 pod bodom 12 je ako neprijateľná neplatná. Návrh odôvodnila tým, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá dňa 19. apríla 2010 Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 800,- Eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 12 mesačných splátkach vo výške po 125,- Eur. Poplatok 700,- Eur predstavuje 87,5 % z hodnoty poskytnutého úveru. Zmluva nemá náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a tak poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Úver je úžerný, odporuje dobrým mravom a je neplatný. Bezdôvodné obohatenie si uplatňuje ako rozdiel medzi zaplatenou čiastkou 1286,61,- Eur a poskytnutým úverom 800,- Eur.

Žalobkyňa sa na pojednávaní uviedla, že zmluvu o úvere so žalovaným v apríla 2010 uzavrela so žalovaným v jeho pobočke v Rožňave a v popoludňajších hodinách jej bola suma 800,00 Eur vyplatená v hotovosti. Pracovníčka žalovaného jej uviedla, že úver bude splácať v 12-tich splátkach, vypočítal

výšku splátky. Následne zmluvu podpísala, pričom ju riadne nečítala z dôvodu, že súrne potrebovala peniaze. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru jej boli dané po podpise zmluvy spolu so zmluvou. Pred podpisom zmluvy tieto nečítala a pracovníkom žalovaného jej tieto podmienky vysvetlené neboli. V čase podpísania zmluvy si neuvedomovala, aké sú úroky tohto úveru. Až neskôr si uvedomila, že úrok je vysoký. Zmluvu uzatvárala ako občan, nikdy nebola držiteľkou oprávnenia na podnikanie.

Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil. Doručenie predvolania mal súd riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola zachovaná. Svoju neprítomnosť na pojednávaní žalovaný písomne ospravedlnil, súhlasil s uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti. V písomnom vyjadrení k návrhu žalovaný uviedol, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, bola uzavretá v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka a tzv. nepomenovaná zmluva. V zmluve preto nebolo potrebné uviesť RPMN. Žalobkyňa si zmluvu prečítala a svojim podpisom potvrdila, že so zmluvou súhlasí. Treba tiež akceptovať dobrú vieru žalovaného. Ak žalobkyňa nemienila použiť peňažné prostriedky pre súkromnú potrebu, nie je spotrebiteľom a ich vzájomný právny vzťah je obchodnoprávnym. Zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobkyňa plnila na základe platnej zmluvy, dôvod na plnenie zo zmluvy nikdy neodpadol a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Rovnako žalovaný namietal prekážku res iudicata. Súd preto poukazujúc na § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalovaného.

Súd vykonal dokazovanie, vypočul žalobkyňu, oboznámil sa listinnými dôkazmi a to Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX, Všeobecnými podmienkami úveru, výpismi z účtu, splátkovým kalendárom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 19. apríla 2012 medzi účastníkmi konania bola uzavretá Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX. Z uvedenej zmluvy bolo zistené, že žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 800,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 12-tich mesačných splátkach vo výške po 125,- Eur. V zmluve je uvedený poplatok vo výške 700,- Eur, ako aj celková suma 1 500,- Eur. Zmluva obsahuje kolónku RPMN, ktorá nie je vyplnená. Taktiež obsahuje kolónky, v zmysle ktorých dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon zamestnania, povolania, podnikania alebo iné účel, ani jedna z nich nie je v zmluve označená. Pred podpisom zmluvy je uvedené vyhlásenie dlžníka, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy, ako aj obsahom plnomocenstiev v nej uvedených a súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane zmluvy.

Podľa žalobcom predloženej listiny - Splátky a pokuty žalobkyňa uhradila žalovanému celkovo sumu 1286,61- Eur.

Podľa článku 10 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve a zaväzuje sa ho uhradiť tak, ako je uvedené na prvej strane tejto zmluvy. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

Podľa § 87 písm. f/ O.s.p., popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ, ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy t.j. k 19. aprílu 2010 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu 19. apríla 2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach

zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu 19. apríla 2010, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa článku 3 ods. 1, 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok, l) veriteľom vyžadované ručenie

alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa článku 3 ods. 1, 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Medzi účastníkmi konania tak vznikol záväzkovo-právny vzťah spotrebiteľského charakteru, v ktorom navrhovateľka ako zmluvná strana mala slabšie postavenie a nemohla podstatne ovplyvniť obsah takejto zmluvy. Okrem toho podľa charakteru poskytnutého úveru bolo potrebné aplikovať na takýto úverový vzťah aj zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. ktorý bol účinný v čase uzavretia takejto zmluvy s tým, že takýto právny predpis okrem všeobecných náležitostí zmluvy o úvere vyžaduje aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala aj ďalšie špecifické náležitosti, ktoré sú uvedené v § 4 takéhoto zákona. Podľa tohto ustanovenia musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať okrem iného aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Zmluva o úvere, ktorú uzavreli účastníci konania však neobsahuje takúto zákonnú náležitosť, a to konkrétne ročnú percentuálnu mieru nákladov čo nepriamo potvrdil aj samotný odporca vo svojom vyjadrení k predmetnému návrhu s tým, že takýto úver bol čerpaný žalobkyňou. Z dôvodu, že úverová zmluva neobsahuje takúto zákonnú náležitosť tak úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch v dôsledku čoho bola takáto zmluva o úvere len čiastočne platná a odporca si tak nemohol uplatňovať nárok na dohodnutý poplatok nakoľko takéto dojednanie je čiastočne neplatné z dôvodu absencie zákonných náležitostí takejto zmluvy. Žalovanému tak vznikol len nárok na zaplatenie peňažnej sumy vo výške 800,00 Eur, ktorú poskytol žalobkyňi z titulu uzavretej zmluvy o úvere s tým, že žalobkyňa zaplatila v prospech odporcu sumu 1286,61 Eur, pričom tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi konania sporné. Súd mal tak za preukázané, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka nakoľko získal plnenie z čiastočného neplatného právneho úkonu a to vo výške 486,61Eur.

Z predloženej zmluvy je zrejme, že žalovaný pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti podľa výpisu z Obchodného registra. Žalobkyňa je spotrebiteľom, keďže uzatvorila zmluvu ako fyzická osoba. Z predloženej zmluvy nie je zrejme, aby žalobkyňa pri uzatváraní poisťovnej zmluvy konala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. V zmluve totiž nebola označená identifikačným číslom podnikateľského subjektu, ani inak, tak aby na ňu bolo možné v rámci danej zmluvy nazerať ako na podnikateľa. Pokiaľ žalovaný tvrdí opak a to, že finančné prostriedky použila žalobkyňa na účely povolania je povinný túto skutočnosť preukázať. Zo strany žalovaného v tomto smere nebolo navrhované žiadne dokazovanie a teda v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože zmluva o úvere bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačení tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa žalobkyne.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je

neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve. Podľa § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve. Dôvodná je aj žaloba o vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle § 153 ods. 4 O.s.p. pokiaľ sa týka podmienky uvedenej v bode 12 Všeobecných podmienok. V prvom rade súd posudzoval, či túto podmienku možno považovať za individuálne dohodnutú. Všeobecné podmienky, ktorých súčasťou je bod 12 boli vopred pripravené žalovaným a je zjavné, že nebolo možné meniť ich obsah. Už len z tohto dôvodu nemôže ísť o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku. Obsahom uvedeného článku Všeobecných podmienok je uznanie dlhu zo strany žalobkyne. Takto formulovaná podmienka zhoršuje zmluvné postavenie spotrebiteľa, pričom podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktorému tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Ďalej súd poukazuje na to, že predmetné vyhlásenie o uznaní dlhu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že bez vedomia spotrebiteľa zakladá 10 ročnú premlčaciu dobu a tým, že dlžník uznáva dlh, ktorého splatnosť nastane až v budúcnosti už pri uzavretí zmluvy. Uznanie dlhu, ktoré obsahuje predmetný článok, súd posudzoval aj podľa ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka. Zákon v prvom rade uznanie dlhu predpisuje obligatórne písomnú formu. V danom prípade Všeobecné podmienky nie sú podpísané žalobkyňou a preto podľa názoru súdu nie je tu dodržaná písomná forma uznania dlhu z jej strany. Písomnosť nemôže byť dodržaná v danom prípade len odkazom v zmluve. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11, podľa ktorého v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednaná zakladajúca zmluvnú pokutu zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale iba spotrebiteľskej zmluvy samotnej - listiny, na ktorú spotrebiteľ pripojí svoj podpis.

K žalovaným namietanej prekážke *res iudicata* súd len poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 46/2012) v ktorom bolo konštatované, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky - rozhodcovskej doložky ak sa táto sa nachádzala vo Všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia úveru, v zmysle ktorého sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené a/ pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s.; b/ pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde. Takto formulovaná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože neumožňuje spotrebiteľovi samotnému zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa, ktorý vopred vybral rozhodcu, ktorý by mal riešiť prípadné spory. Týmto je fakticky odopretá možnosť spotrebiteľa brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá návrh na ním zvolený rozhodcovský súd. Navyše rozhodcovská doložka nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardnej zmluvy, je súčasťou úverových zmluvných podmienok žalovaného, a teda vyplýva zo vzťahu fakticky nerovnovážneho. Spotrebiteľ nemal na výber, vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami a mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým obchodným podmienkam, a teda aj eventuálnemu rozhodcovskému konaniu. Rozhodca bol pritom paušálnym spôsobom zakotvený v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy. Obdobne Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval aj vo veciach pod sp.zn. 1 Cdo 52/2010, 2 Cdo 269/2012, 3 Cdo 210/2011, 4 Cdo 52/2012, 5 Cdo 42/2012, 6 Cdo 135/2012 a 7 Cdo 162/2011). Rovnaký názor zastáva aj Ústavný súd Slovenskej republiky (viď napríklad sp.zn. I. ÚS 203/2011, II. ÚS 417/2011, IV. ÚS 456/2012).

O trovách konania rozhodol súd podľa citovaného ustanovenia. Žalobkyňa bola v konaní úspešná a preto jej bola priznaná náhrada trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia 299,38 Eur určených podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Predmetom konania bolo vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Hodnota jedného úkonu právnej služby preto bola určená podľa § 13 ods. 3 uvedenej vyhlášky, podľa ktorého, pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej

sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach. Pri hodnote jedného úkonu pokiaľ sa týka bezdôvodného obohatenia súd vychádzal z § 10 ods. 1, kde hodnota úkonu predstavuje sumu 66,00 Eur a pri určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky z § 11 ods. 1 písm. a/, kde hodnota jedného úkonu predstavuje 33,20 Eur. jedna tretina zo sumy 33,20 Eur predstavuje 11,06 Eur a teda hodnota jedného úkonu právnej služby činí 77,06 Eur (66,00 Eur plus 11,06 Eur). Trovy právneho zastúpenia boli priznané za tri úkony, ktoré súd považoval za účelne vynaložené a to: - prevzatie a príprava pojednávania dňa 10.02.2016 (§ 13a ods. 1 písm. a/), - podanie návrhu na začatie konania dňa 23.3.2016 (§13a ods. 1 písm. c/), účasť na pojednávaní dňa 27.5.2016 (§ 13a ods. 1 písm. d/) po 77,06 Eur t.j. spolu odmena vo výške 231,18 Eur. Trovy ďalej pozostávajú z režijného paušálu (§ 15 písm. a/) za tri úkony v roku 2016 vo výške po 8,58 Eur, t.j. spolu režijný paušál 25,74 Eur. Cestovné na pojednávanie na tunajšom súde za cestu Košice - Rožňava a späť bolo priznané vo výške 42,46 Eur pri počte kilometrov spolu 138, priemernej spotrebe 6,8 l na 100 kilometrov, cene pohonných hmôt 0,970 Eur za liter a základnej náhrade 0,1350 Eur. Trovy ďalej pozostávajú z náhrady straty času (§ 17 ods. 1) za 4 polhodiny za jednu cestu Košice - Rožňava a späť po 14,30 Eur, t.j. 57,20 Eur. Spolu trovy právneho zastúpenia tak predstavujú sumu 84,593 Eur ktoré právna zástupkyňa krátila o polovicu z dôvodu účasti na pojednávaní vo veci tunajšieho súdu pod sp. zn. 11C/180/2016 t.j. 42,46 Eur (odmena 231,18 Eur plus režijný paušál 25,74 Eur plus cestovné 0,56 Eur plus náhrada straty času 28,60 Eur). Žalobkyňa si uplatnila náhradu trov konania vo výške 299,38 Eur a preto jej v tejto výške náhrada bola priznaná. Keďže žalobkyňa je oslobodená od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. a mala v konaní plný úspech, súd uložil žalovanému v súlade s ustanovením § 2 ods. 2 citovaného zákona povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Rožňava súdny poplatok vo výške 29 Eur podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.